

РЕШЕНИЕ

№ 5865

гр. София, 19.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мадлен Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Попова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **7333** по описа за **2011** година докладвано от съдия Мадлен Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение от 24.06.2011г. постановено по НАХД 2488/2011г. Софийски районен съд, 108 състав е отменил Наказателно постановление № 10028-0003684/07.12.2010г. на директора на ТД на НАП [населено място], с което на Л. Х. ЕООД [населено място] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева на основание чл. 185, ал.2 във връзка ал.1 от ЗДДС за нарушение на чл. 33, ал.1 от Наредба № Н-18/2006г. за регистриране и отчитане на продажбите в търговските обекти.

Срещу така постановеното решение е подадена касационна жалба от ТД на НАП чрез надлежно овластен процесуален представител с оплаквания за неправилност на съдебния акт при преценката за наличие на съществено нарушение на правилата на чл. 57 от ЗАНН изразяващо се посочването на различни дати на нарушението в АУАН и НП, съответно 25.10.2010г. и 23.10.2010г. Твърди, че се касае до техническа грешка, която не може да се окачестви като съществено нарушение, ограничило правото на защита на санкционираното лице. В тази връзка се сочи, че посочената в НП постановление по-ранна дата е по-благоприятната за нарушителя с оглед сроковете за ангажиране на административнонаказателната отговорност.

Иска се отмяна на съдебното решение и постановяване на друго, с което да се потвърди наказателното постановление.

Ответникът - Л. Х. ЕООД не се представлява в касационното производство и не взема становище по жалбата.

Участващият в съдебното производство прокурор от Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е основателна и решението следва да се отмени.

Административен съд, С. град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 ЗАНН и от надлежна страна.

При разглеждането ѝ по съществуващото на спора и след проверка на съдебния акт съгласно чл. 218 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН, настоящият касационен състав намира следното:

Предмет на съдебен контрол пред СРС е било наказателно постановление № 10028-0003684/07.12.2010г. на директора на ТД на НАП [населено място], с което на Л. Х. ЕООД [населено място] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева на основание чл. 185, ал.2 във връзка ал.1 от ЗДДС за нарушение на чл. 33, ал.1 от Наредба № Н-18/2006г. за регистриране и отчитане на продажбите в търговските обекти.

За да отмени наложената имуществена санкция, съдът е приел от фактическа страна, че проверка в търговския обект – спортен център в [населено място], [жк], [жилищен адрес] стопанисван от санкционираното дружество е направена на 25.10.2010г. При тази проверка е констатирано от длъжностни лица при ТД на НАП [населено място], че фактическата наличност в касата е 271.75 лева, а междинният отчет от намиращото се обекта ФУ показал оборот към момента на проверката от 232.70 лева. По обяснения на работещата в обекта служителка – разликата се дължи на неотчетени и налични в касата 39.09 лева. Въз основа на тези констатации по отношение на дружеството е съставен АУАН от 03.11.2010г., в който като дата на нарушението е посочена датата на проверката – 25.10.2010г.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено и атакуваното пред СРС наказателно постановление, в което като дата на нарушението е посочена 23.10.2010г.

Констатираното разминаване в датата на нарушението, посочената в НП и тази в АУАН съдът е определил като съществено нарушение на чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН, което не може да бъде санирано в хода на съдебното производство. Според СРС следва да е налице единство между акта и НП по отношение на всички признаци от обективната страна на нарушението, като допуснатата нередовност в датата на нарушението не може да се коригира по реда на чл. 53, ал.2 от ЗАНН, която норма не намира приложение по отношение пропуските при издаване на наказателното постановление. Посочил е и че деянието описано в НП не се подкрепя от събраните по делото доказателства, предвид разминаването в датата на нарушението.

Така постановеното решение е правилно.

Съгласно чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН наказателното постановление следва да съдържа описание на датата и мястото на извършване на нарушението, като следва да е налице единство на описаната фактическа обстановка, с тази посочена в съставения АУАН, въз основа на който е образувано административнонаказателното производство. В конкретния случай именно това императивно правило се явява нарушено. АУАН съдържа описание на деяние, представляващо нарушение на чл. 33, ал.1 от Наредба № Н-18/2006г., извършено на 25.10.2010г., докато санкцията се налага за деяние,

извършено на 23.10.2010г.

Неспазването на това изискване води до незаконосъобразност на наказателното постановление, тъй като ограничава правото на защита на санкционираното лице и пречатства проверката за осъществяване на нарушението от обективна страна въз основа на наличните по делото доказателства, които отразяват обстоятелства относно фактическата наличност в касата на процесния търговски обект и отчетения в обекта оборот на друга дата. Това се отнася и за случаите, когато несъответствието в датата на нарушението се дължи на техническа грешка при описанието ѝ в наказателното постановление. Този порок не може да бъде саниран в хода на съдебното производство. Предвидената в чл. 53, ал.2 от ЗАНН възможност за отстраняване на пропуски и нередовности се отнася до такива, допуснати в АУАН и е неприложима по отношение на нередовностите при издаване на наказателното постановление.

Като е достигнал до същите правни изводи и е отменил наложеното административно наказание, без да обсъжда спора по същество, СРС е постановил съдебен акт, която съответства на чл. 57 от ЗАНН и следва да се остави в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, Административен съд, С. – град, VIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 24.06.2011г. на Софийски районен съд, 108 състав, постановено по НАХД 2488/2011г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: